

PER E-MAIL

Gemeente Achtkarspelen
T.a.v. mevrouw N. Flink
Stationsstraat 18
9285 NH BUITENPOST

Per e-mail: n.flink@achtkarspelen.nl

Mr. R. Snel
Advocaat
Tel.: 050-5997942
Fax: 050-5997977
r.snel@trip.nl
trip.nl

Groningen, 22 november 2022

Inzake : Gemeente Achtkarspelen / subsidie
Onze ref. : 32201249/RS/te
Documentnr. : 70811744v1

Geachte mevrouw Flink, beste Nelleke,

Dank voor uw e-mails van 15 en 16 november 2022, waarop ik hieronder graag inga.

In dat verband stel ik voorop dat ik er in mijn eerdere advisering van uitging dat de subsidieregeling Regeling Sociale Basis in de loop van juni 2022 inwerking trad voor het jaar 2022. Dat betekende dat, in elk geval ten tijde van de beslissing op bezwaar, een in werking zijnde subsidieregeling voorhanden was. Uit het advies van de bezwaarschriftencommissie in de zaak FCJT volgt dat de regeling nooit in werking is getreden. Inmiddels heeft u mij echter per email van vanochtend laten weten – en dat blijkt ook uit de bijlagen daarbij – dat mijn oorspronkelijke uitgangspunt juist was en dat het advies van de commissie op onjuiste feitelijke aannames steunt.

In uw e-mails stelt u een aantal verschillende vragen aan de orde, te beginnen met de grondslag voor de, naast de Regeling sociale basis, incidenteel verleende en eventueel nog te verlenen (reparatie)subsidies in de komende jaren.

Uit de Algemene wet bestuursrecht (Awb) vloeit voort dat een subsidie (als uitgangspunt) op een wettelijk voorschrift dient te berusten dat de activiteiten regelt. Een basis lijkt – zonder nadere regels op grond van artikel 2 lid 4 – niet te kunnen worden gevonden in de geldende subsidieverordeningen. Anders dan de commissie aanneemt bestaat zo'n wettelijk voorschrift echter wel in de (gewijzigde) Regeling Sociale Basis, die – met terugwerkende kracht – ook voor 2022 geldt. Die regeling is evenwel niet van toepassing op de verleende (en eventueel alsnog te verlenen) reparatiesubsidies.

Artikel 4:23, lid 3, Awb, geeft echter ook een aantal uitzonderingsmogelijkheden op het uitgangspunt van een verplichte basis in een wettelijk voorschrift. De enige op dit moment daarvoor in aanmerking komende uitzondering is die van artikel 4:23, lid 3, onder d, de zogeheten "incidentele subsidie". Een incidentele subsidie mag voor ten hoogste vier jaar worden verstrekt. Aannemende dat de subsidie waarover het hier gaat niet voor langer dan vier jaar worden verstrekt, kan dat dus voor alle reparatiesubsidies een optie zijn, aannemende dat deze inderdaad inhoudelijk ook voldoende incidenteel zijn. Dat laatste lijkt mij onder de huidige omstandigheden goed verdedigbaar.

U vraagt mij verder waarom het college niet sterk staat in de bezwaarprocedure van FCJT. Kort gezegd, komt het antwoord daarop hierop neer dat, omdat er geen subsidieplafond is bekendgemaakt, aan de Regeling geen (deugdelijke) weigeringsgronden kunnen worden ontleend. Ik verwijs u voor een nadere toelichting naar mijn advies van 28 september jl. Omdat de weigeringsgronden niet toepasbaar zijn, kan in bezwaar moeilijk anders worden besloten dan tot verlening. Daarbij dient overigens wel "contrair" worden besloten ten opzichte van het commissieadvies, dat op onjuiste gronden een andere uitkomst aanstuurt.

Naar de bredere groep gekeken geldt het volgende. FCJT is de enige partij ten aanzien waarvan nog een bezwaarprocedure loopt. De overige besluiten zijn onherroepelijk. Zoals eerder opgemerkt bestaat op zichzelf (in dit geval) geen juridische verplichting om terug te komen op die onherroepelijke besluiten. In dat verband is van belang dat in de komende tijd gewerkt zal worden aan een nieuwe systematiek. Die zal vermoedelijk eerder "af" zijn dan de resterende duur van de in deze ronde langjarig te verlenen subsidies. Het (in juridische zin: onnodige) openbreken van onherroepelijke besluiten ten gunste van het alsnog voor langere tijd verlenen daarvan belast de keuzemogelijkheden (en de middelen) voor de nieuwe systematiek. Mijn advies zou dus ook zijn daar (erg) terughoudend mee om te gaan. Bovendien roept iedere concessie jegens de ene groep de vraag op waarom eventuele *andere* groepen dan wél ongemoeid worden gelaten.

Waar het gaat om de gevallen waarin bezwaarprocedures zijn ingetrokken na toezegging van de wethouder om alsnog voor een jaar subsidie verlenen geldt het volgende. Ik kan mij voorstellen dat daar enige "ongemakkelijkheid" ontstaat, omdat bij nader inzien het meewerken aan die oplossing ongunstig heeft uitgepakt. Immers zou, bij het doorzetten van het bezwaar, de uitkomst achteraf gunstiger zijn geweest. Dat was echter (uiteeraard) niet de vooropgezette bedoeling van de aangeboden schikking. De uitkomst had net zo goed – zoals uit het advies van de commissie volgt – ongunstiger hebben kunnen uitpakken. De betrokken bestuurders hebben, voor zover mij bekend, daarbij ook niets gezegd of beloofd dat zij thans niet waarmaken. De betrokken intrekkingen zijn dus goedbeschouwd niet op het verkeerde been gezet.

Mocht bestuurlijk worden gekozen om aan die gang van zaken toch enig gevolg te geven, dan zou ik willen adviseren even een adempauze in te laten alvorens (weer) tot reparatie over te gaan. Aangezien de betrokkenen in elk geval voor komend jaar subsidie hebben, is daar nu ook geen haast bij. Dat geeft dan de gelegenheid zorgvuldig na te gaan of en zo ja wie eventueel nog enige incidentele subsidie kan of moet worden verleend.

Samenvattend beantwoord ik uw vragen dus als volgt:

- (i) Een incidentele subsidie is mogelijk om als grondslag te dienen voor wenselijke reparaties ten opzichte van de eerdere besluitvorming;
- (ii) De Regeling Sociale Basis zelf kan basis zijn voor de beslissing op bezwaar van FCJT en ik zie weinig tot geen mogelijkheden om daar tot een rechtmatige weigering of toekenning voor slechts één jaar te komen.
- (iii) Er bestaat in dit geval geen verplichting terug te komen op onherroepelijke besluiten. Integendeel is dat af te raden, onder meer omdat dit de nieuw te maken regeling (onnodig) belast.
- (iv) Mocht om bestuurlijke redenen toch worden gekozen om (aanvullende) incidentele subsidies toe te kennen aan bepaalde groepen aanvragers waarvan de beslissing onherroepelijk is, dan adviseer ik dat eerst te doen na een adempauze waarin plaats is voor zorgvuldig onderzoek naar de gevolgen daarvan en naar een rechtens aanvaardbare afbakening van die groep ten opzichte van andere.